

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 7 mars 2013 — Schweiziska edsförbundet mot Europeiska kommissionen, Förbundsrepubliken Tyskland, Landkreis Waldshut

(Mål C-547/10 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Yttre förbindelser — Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart — Förordning (EEG) nr 2408/92 — EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen — Artiklarna 8 och 9 — Tillämpningsområde — Utövande av trafikrättigheter — Beslut 2004/12/EG — Tyska åtgärder rörande inflygningar till Zürichs flygplats — Motiveringsskyldighet — Icke-diskriminering — Proportionalitet — Bevisbörda)

(2013/C 123/02)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Schweiziska edsförbundet (ombud: S. Hirsbrunner, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: T. van Rijn, K. Simonsson och K.-P. Wojcik), Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze, och T. Masing, Rechtsanwalt), Landkreis Waldshut (M. Núñez Müller, Rechtsanwalt)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av tribunalen (femte avdelningen) den 9 september 2010 i mål T-319/05, Schweiz mot kommissionen. Genom denna dom ogillade tribunalen en talan som väckts av Schweiziska edsförbundet om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2004/12/EG av den 5 december 2003 rörande tillämpningen av artikel 18.2 första meningen i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart och av rådets förordning (EEG) nr 2408/92 om EG lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen (EGT L 15, 1993, s. 33) — Tyska åtgärder rörande inflygningar till Zürichs flygplats — Felaktig tolkning av huruvida artikel 9.1 i förordning (EEG) nr 2408/92 är tillämplig på de

omtvistade åtgärderna — Oriktig bedömning av räckvidden av kommissionens motiveringsskyldighet — Underlåtenhet att beakta rättigheterna för operatören av flygplatsen eller de boende omkring densamma — Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och proportionalitetsprincipen

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Schweiziska edsförbundet ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader i första instans och i domstolen.
3. Förbundsrepubliken Tyskland och Landkreis Waldshut ska bära sina respektive rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 30 av den 29.1.2011.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 7 mars 2013 (begäran om förhandsavgörande från Arbeidshof te Antwerpen — Belgien) — Aldegonda van den Booren mot Rijksdienst voor Pensioenen

(Mål C-127/11) ⁽¹⁾

(Social trygghet för migrerande arbetstagare — Artikel 46a i förordning (EEG) nr 1408/71 — Nationella bestämmelser för att förhindra sammanträffande av förmåner — Ålderspension — Ökning av det belopp som en medlemsstat betalar — Efterlevandepension — Minskning av det belopp som en annan medlemsstat betalar)

(2013/C 123/03)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Arbeidshof te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Aldegonda van den Booren

Motpart: Rijksdienst voor Pensioenen

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Arbeidshof te Antwerpen — Tolkning av artiklarna 10 EG, 39 EG och 42 EG (nu artikel 4.3 FEU, artikel 45 FEUF respektive artikel 48 FEUF) samt artikel 46a.3 a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57) — Förmåner — Nationella bestämmelser med förbud mot kumulering — Nedsättning av beloppet för efterlevandepension som en medlemsstat betalar ut, till följd av en höjning av ålderspension som en annan medlemsstat betalar ut

Domslut

Artikel 46a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning nr 1386/2001 av den 5 juni 2001, ska tolkas så, att den inte hindrar tillämpningen av lagstiftningen i en medlemsstat enligt vilken efterlevandepension i den medlemsstaten minskas när ålderspensionen enligt en annan medlemsstats lagstiftning ökas, med förbehåll bland annat för att villkoren i artikel 46a.3 d i förordningen är uppfyllda.

Artikel 45 FEUF ska tolkas så, att den inte heller hindrar tillämpningen av en sådan lagstiftning, förutsatt att denna inte leder till en situation som är oförmånlig för den berörda personen jämfört med läget för en motsvarande person vars situation inte innehåller några gränsoverskridande element eller, om så skulle vara fallet, att den kan motiveras av sakliga skäl och står i proportion till det legitima mål som eftersträvas med den nationella rätten, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

(¹) EUT C 152, 21.5.2011.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 7 mars 2013 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof — Tyskland) — GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH mot Finanzamt Bayreuth

(Mål C-275/11) (¹)

(Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 77/388/EEG — Undantag från skatteplikt för förvaltning av särskilda investeringsfonder — Räckvidd)

(2013/C 123/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH...

Motpart: Finanzamt Bayreuth

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesfinanzhof — Tolkning av artikel 13 B d punkt 6 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Undantaget för förvaltning av särskilda investeringsfonder — Omfattning

Domslut

Artikel 13 B d led 6 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ska tolkas så, att placeringsrådgivning rörande överlåtbara värdepapper från tredje man till ett kapitalförvaltningsbolag som förvaltar en särskild investeringsfond omfattas av begreppet "förvaltning av särskilda investeringsfonder", så att tjänsten omfattas av skatteundantaget i nämnda bestämmelse, trots att denne tredje man inte har agerat utifrån delegerat uppdrag i den mening som avses i artikel 5g i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/107/EG av den 21 januari 2002

(¹) EUT C 269, 10.9.2011